

ק"פ 14030/09/17 - עומר גרה נגד מוחמד כלף, סברין אברהים כלף

בית משפט השלום בחדרה

ק"פ 14030-09-17 גרה נ' כלף ואח'

בפני קובל נגד נאשמים	השופט אהוד קפלן	עומר גרה ע"י עוה"ד סייף ותד
		1. מוחמד כלף
		2. סברין אברהים כלף ע"י עוה"ד רון סטי ולירן ינקוביץ

החלטה

- ביום 2.12.16 פרסמו הנאשמים סרטון ברשתות חברתיות ובין השאר בפייסבוק, ביוטיוב ובWhatsApp. בסרטון מופיע הנאשם כשהנאשמת ניצבת לידו והוא מסביר לצופים בקולו את איכות עבודתו הגרועה של הקובל, בעוד הנאשמת סוחטת את מי הגשמים הנוזלים מהחלונות (לטענת הנאשמים), היא מציגה אותם בפני קהל הצופים.
- בסרטון נראה הנאשם אומר שהקובל הוא אדם "חסר מצפון", "לא מתבייש", ו"אין לו כתובת". הסרטון נשלח לאחיו של הקובל, שמצדו שלח את הסרטון לדודו של הקובל, שהודיע לו שקיבל אותו עוד קודם לכן.
- לטענת הקובל, מדובר בדברים שאינם אמת, שבשקר יסודם, הם גרמו להשפלתו של הקובל, בכוונה לפגוע בו, מה שמהווה עבירה לפי סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, ביחד עם סעיפים 2 ו-6 לחוק וכן לסעיפים 3, 6 ו-8 לחוק.
- הנאשמים הגישו באמצעות באי כוחם בקשה לסילוק הקובלנה על הסף ו/או לגופה מחמת טענות מקדמיות, ובין השאר הם טוענים כי מדובר במעשה בתביעת השתקה שהוגשה מטעמים טקטיים, מעין "קלף מיקוח" כנגד ההליך האזרחי הנ"ל. עוד טוענים הנאשמים כי אותו סרטון שמופיע בקובלנה כדיסק המתעד את הפרסום (עד תביעה 5), טען הקובל לגביו בדיון שהתקיים בהליך האזרחי - שאיננו קביל.
- לאחר עיון בבקשה ובתגובת הקובל, מצאתי שמדובר בהתבטאות מינורית שבנסיבות העניין אינה יכולה להקים עילת תביעה בשל לשון הרע. כל אדם בר דעת שנתקל בפרסום נשוא הקובלנה מבין שמדובר בגידופים (מינוריים), בשל סכסוך בין הצדדים על רקע מה שהנאשמים תפסו כ-אי-התייחסותו של

המשיב למצוקתם בשל ביצוע כושל של עבודות אלומיניום על ידי.

ראה לעניין זה ת"א 56413-03-14 ספיר נ' גלקסי, וכן ראה אורי שנהר, "דיני לשון הרע", עמ' 132, ת"א 34543/07 רחל אוזן נ' וידסלבסקי, ת"א 15946/06 בניטה נ' עטיה.

6. קבעתי שמדובר בביטויים מינוריים שנאמרו כביקורת לגיטימית על עבודתו של הקובל ועל יחסו לנאשמים ולכן אינם נחשבים כלל ללשון הרע. אך גם אם מדובר בלשון הרע מדובר בזוטי דברים, בהתבטאויות מינוריות שאינן מעשה עוולה ואינן עבירה פלילית, דבר של מה בכך שאינו מקים זכות משפטית.

7. לאחר שנעתרתי לבקשה לסילוק הקובלנה ביקש ב"כ הנתבעים לחייב את הקובל בהוצאות.

החלטה זו ניתנת לאחר קבלת תגובת ב"כ הקובל.

בשים לב לכך שמלכתחילה לא היה מקום להגשת הקובלנה מחד, ושכל זאת נאמרו גידופים - גם אם אינם עולים כדי לשון הרע - מחייב את הקובל לשלם לנתבעים הוצאות בסך 2,000 ₪.

המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 יום.

ניתנה היום, כ"ז שבט תשע"ח, 12 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.